

Publicerad 2010-10-16 22:02 av Dancetune

words

Jag är ingen leksak

Och mina känslor är äkta.

Jag är rädd för att det kommer att göra ondare att stanna kvar än att lämna dig.

Så som vi håller på, det är nästan konstigt att vi inte redan har spottat på varandra när vi ligger och blöder för varandra på mitt stenhårda badrumsgolv.

Det skulle liksom vara grädden på moset eller hur man nu säger.

Jag läste min gamla dagbok idag, från vårat första gräl, en mening fick mig att stanna upp.

" Du stampar ner mig, förstör mig tills jag blöder sen bär du mig, du plåstrar om och ber mig att stanna för att allting kommer att ordna sig"

För det är bara så det är.

Jag tynar bort, mitt självförtoende är noll , jag kommer inte ens ihåg hur det var att leva ensam innan dig.

När jag ler leker vi i havet tillsammans i göteborg.

När jag är trygg så går bilden av dina andetag i emot min hals på repeat i mitt huvud.

Vad spelar det för roll?

Det finns ingenting du förstår. Jag har gråtit, bett dig att behandla mig som om jag hade något som helst värde för dig.

Jag har tvingat dig och jag har skrikigt.

"- DU SKA FÖRIHELVETE SKÄRPA DIG, du SKA respektera mig och det här är den sista furtioelfte chansen du får på mina villkår hör du?!"

Jag har packat mina saker, mina känslor, min själ och du håller inte dina armar kring mig längre. Det finns ingenting hos dig som håller mig kvar.

Varför är det då så himla svårt att gå?

Jag har varit här förr, beredd att gå för att jag försvinnar bit för bit.

Sprungit tillbaka snabbt som fan och tvingat dig att hålla om mig.

Var det de enda misstaget tror du?

Jag kommer ihåg när vi torkade varandras kinder, tog bort allt det mörka och byggde något för oss att stå på.

Du sa att jag var den starkaste du mött.

Inga torkar tårar mer

För det är vi som orsakar tårar

Är du blind älskling?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dancetune med Poeter.se id #28068 innehar upphovsrätten